
V ékony j ég 22. fejezet

Ariana, vas árnap 24 december 2023 - 20:53:01

22.

m árcius eleje

Csak este j öv ök, konditermezek.
Lucas feln éz r ám a reggelij éb Ql, azt án eltolja maga el Ql a t ány ért,
és felkel. Most vagy nem éhes, vagy ber ágott r ám, mert szinte az
eg észet meghagyta.

Stephennel?

Igen.

Ertem.

Van valami ebben az egy sz óban, valami fagyos er Q, azonnal
magyar ázkodni kezdek, pedig nincs mi ért. Nem k övettem el semmit &
Csak edz ünk, t ényleg.

Nem k érlek sz ámon, ha m égsem k özli halkan, a szavaitól
bennem reked a maradék mentség.

Tessék? k érdezem d öbbenten. Lucas h átat fordít nekem,
pakol ászni kezd, én meg állok ostobán, és nem fogom fel, mi ütött
belé.

Értsd úgy, ahogy hangzott.

Nem akartalak megcsalni.

Nem vagyunk egy ütt, nem megcsalás.

Megzuhanok. Az elkeseredettséggel egy időben a harag is fellángol
bennem, aztán eszembe jut, hogy számíthattam volna erre. Sejtettem,
hogy megpróbál majd elmarni magától, bár végtelen ostobaságnak
tartom.

Akkor majd meglátom felelem élesen, mire visszafordul felém.
Kiesik a szerepéből Ql, nem várt tőlem közömbös reakciót, egyetlen
pillanatra megrándul az arca, és ez pont eléggé elárulja. Aztán
villámgyorsan visszavált.

Ma visszakapcsolják az áramot, úgyhogy otthon alszom.

Átmenjek?

Ha nincs jobb dolgod.

Azóta folyik ez a furcsa játék, mióta hétéfőn visszajött. Teljesen
bezárkózott, és hiába faggatom, félszavas válaszokat ad vagy
kitér. Nálam sem akart aludni, csak itt hagyott valamit, és be kellett
ugrania érte.

Megyek.

Elkapom a karját, amikor elhalad mellettem, és legalább egy csókot kiharcolok. Szinte rögtön elhúzódik, én pedig csalódottan engedem el. Ki kell találnom valamit estig, hogy kibillentsem magunkat ebből a hangulatból.

Készenléni így dolgozni, hogy egész nap Lucason jár az eszem, munka után meg Stephennel találkozom, ami alaptól feszült érzés. Nem is bírok koncentrálni rá, folyamatosan eltereli a figyelmem, még mindig ül meguntan, és szót tesz.

Értékelném, ha legalább úgy tennél, mint akit érdekel.

Ne haragudj!

A te céged, és ez fontos döntés.

Azért bíztam rád, hogy ne nekem kelljen ilyesmivel foglalkoznom.

De most kikérem a tanácsodat.

Nem értek hozzá. Ahogy korábban többször is rávilágítottak, magához az üzleti részhöz egyáltalán nem konyítok, egyedül ahhoz van érzékem, hogy mibe fektessek vagy kire bízzam a vezetést. Amikor én próbáltam irányítani, egy év alatt becsúsztam.

Ha azt mondom, tegyél belátásod szerint? próbálok, Stephen megfáradt.

Nem vagy túl nagy segítség.

Pontosan tudod, hogy többre mész velem, ha inkább nem szólok bele.

És ha rosszul döntök?

Akkor kereshetsz új állást, vigyorgodom el, Stephen viszont komoly marad, úgyhogy visszaveszek. Legfeljebb elkönyvelünk némi veszteséget.

Némi?! Hátborzít fel, aztán nyugalma érkezik magára. Na, jó, akkor rámbíztad, egy szavad sem lehet.

Eddig sem volt, pedig akadt pár veszélyes manővered. Ez miben különbözik?

Megvonja a vállát.

Igazából semmiben.

Akkor megcsinálod!

Rendben, feleli megkönnyebbülve, pedig nem értem, egyáltalán minek kért engedyt. Szabad kezet adtam neki, és ő tudja, hogy komolyan gondoltam.

Hirtelen dőbbenek rá a csendre. Annyira elkalandoztam, hogy fel sem tűnt, hogy nem beszél tovább hozzá. Kérdőn pillantok rá, de ő csak mered maga elé.

Mi a baj?

Üzletről kell beszélnem ahhoz, hogy egyáltalán legyen

mondanival ónk egym ásnak feleli szomor úan, én meg ijedten kezdek habogni.

Ez nem igaz, tudunk m ásr ól is &

Mir QI, az id Qj ár ásr ól? v ág k özbe g únyosan, mire rajtakapottan hallgatok el. Engem is zavar ez a t ávols ágtart ás k öz ött ünk, de fogalmam sincs, hogy tudn ánk úgy átl épni, hogy egyik ünk se s ér ülj ön. Az elm últ p ár napban eg észen j ól bev ált a taktika, hogy ker ül ünk minden érz ékeny t ém át, de úgy t qnik, ennek v ége.

Megh ívlak egy s örre edz és ut án.

J ó egyezik bele. Csak arr ól nincs halv ány fogalmam sem, innen hogyan tov ább.

A legk özelebbi pressz ó eldugott sark ában ül ünk le. K ényelmes, nincs sok ember, m égsem vagyunk kettesben. K ör ülbel ül eddig terjed a tudom ányom, mert ut ána megint n ém án ücs örg ünk.

Na, pont ezt mondtam t öri meg v ég ül Stephen a csendet, én meg k énytelen vagyok igazat adni neki.

Mir QI szeretn él &

Egy ütt vagytok? szegezi nekem hirtelen a k érd ést.

Megpr ób álok kit ér Q v álaszt adni.

J ó, ne az id Qj ár ásr ól, de a mag án életet ink ább hanyagoljuk.

Nincs értelmé ker ülgetni a forr ó k ás át v álaszolja t ürelmetlen ül. Sz óval?

Há engem k érdezel, igen.

És ha Qt?

Ebbe cs úny án beles ét áltam, pedig én magam áll ítottam a csapd át.

Sz ám ít ez? Én egy értelm qen a p áromnak tartom. A maga m ódj án szerintem Q is jelentem ki. Stephen elgondolkodva b ólogat, de nem n éz r ám, a pohar ába b ámul.

Akkor j ól megvagytok?

T öbb é-kev ésb é.

Boldog vagy? pillant r ám. Nem tudom megfejteti a tekintet ét. Szomor únak t qnik, m égis gyanakszom, nem hinn ém, hogy feladta.

Há velem marad, igen.

És ha nem?

Abba bele sem akarok gondolni.

Elmosolyodik.

Ez ismer Qs gondolat motyogja a s ör ébe, engem meg kir áz a hideg. Értem a c élz ást, és legsz ívesebben figyelmen k ív ül hagyn ám, de nem megold ás. El ég a menek ül ésb QI, nem akarok sodr ódni tov ább.

Te hogy vagy?

Vacakul vonja meg a vállát. Hiányzol.

Nem, tényleg nem bír elfelejteni. Láttam a pillantásából, az érdekes, hogy ne érjen hozzám. És sajnálom, elmondhatatlanul, mert ha Lucas el is hagy, nem fogom vele újra kezdeni. Nem tudtam megadni neki azt, amire igazán vágyik.

Te is nekem. Reménykedve néz rám ismét, és úgy néz rám, hogy nekem ezt a reményt porba kell tipornom.

Hiányzik a barátságunk.

Az arcán tisztán tükröződik, hogy nem ezt várta, nem ezt szeretette volna hallani. Elfordul, tért át vállát. Nem bírja elfogadni, amit valahol mélyen megértek, csak épp nem tudok vele mit kezdeni &

Nem maradok sokáig, mégis amikor Lucashoz érek, úgy érzem, neheztel. Talán azt hiszi, tényleg komolyan vettem a szavait, és nem csak a konditeremben izzadtam &

Milyen napod volt? Próbálkozik, de mind össze megvonja a vállát. Hát ez nem nyert & Mi a baj?

Semmi.

Végigsimítok a karján, és megcsókolom, bár egy pillanatra megfordul a fejében, hogy talán elfogadja. Nem teszi, de amikor elengedem, visszaránt, durván tapad a számra, a keze a pálcák alát furakszik, végigkaparja a hasamat.

Mi ez a hevesség?

Dugni akarok.

Előbb lemosdanék.

Így is jó vagy.

Két perc kérem, de nagyon nem tetszik neki. Nem szeretek a konditeremben zuhanyozni, ha nem muszáj, pedig lenne rá lehetőségek. Most viszont azt kívánom, bár ne kellene ezzel húzni az időt. Csak egy alsót húzok, valószínűleg azt is feleslegesen. Lucas azonnal az ajkamra mar, szenvedélyes és vad, én azonban fájni kezdek a gondolatától, hogy hova vezet ez a tempó.

Lucas &

Teszek egy kis éretet rá, hogy kicsit visszavegyek, de Lucas nem hagyja.

Nem érdekel.

Tudni szeretném, mi a bajod.

Nem lelkizni akarok, s óhajtja a nyakamba, nálam viszont elszakad a cérna. Eltolom magamtól.

Nem érzlek az érintéseidben. Mintha egy idegennel

k ész ülnék ágyba b újni mondom zavartan, mire inger ülten felszusszan.

Mintha nem csináltunk volna még ilyet.

De most más. Valami nem jó. Furcsa vagy este óta & T ávolabb lép, láthatóan a hátának közepére sem kívánja a beszélgetést.

T ül komolyan veszel, én meg csak szexet akarok. Nem kapcsolatot, te meg arra vágysz. Eleinte imponált, hogy ugyanolyan figyelemmel veszel körül, mint régen, de már terhes.

Elakad a lélegzetem. Hideg és számító, abszolút összezavar.

Fájnak a szavai, nem bírom elhinni, hogy komolyan gondolja.

Lucas &

Befejezhetnénk a beszélgetést? Nem ez ért vagy itt szól rám, és újra hozzám simul, a keze már az alsómban van.

Mit szeretnél?

Felejtést. Ennyit akarok tőled. Beéred vele?

Nem szédít, nem hazudik, az arcomba vágja az igazat, és holgye jól öm, hol tiszteltem ezt. Ismerem a valódi érzéseit, rohadt nagy erő kellhet hozzá, hogy megpróbáljon elküldeni. Pontosan tisztában vagyok vele, hogy hazudik, mégis belemegyek a játékba. Szeretném rávezetni, hogy ostobaságot csinál, mert hiába mondanám csak úgy, nem győzzeném meg.

Ha erre vágysz, igen.

Erre. Szóval vagy megkapom, vagy keresek valaki mászt.

Ettől elszáll az agyam. Pillanatig örösköd telepszik az elmémre, ami pont elegendő arra, hogy durván megragadjam a karját, és az ágyra lökjem. Látom az arcán, hogy nem számított erre, megriad, engem viszont nem érdekel. Vélserken ki az ajkából, ahogy megharapom, de átragad rá is a vadság, nem tudja letagadni a vágyait. Lerángatom róla a ruhát, fölém ászok, a meztelen testünk összeér, nyoszörög, ahogy hozzádörgölöm. Lefogom a kezét, és élvezi, én azonban megijedek attól, hogy képes lennék bántani. A nyakára hajlok, szívom a bűrt, közben kitapogatom a szíját.

Mi a bántatot mentsz?!

T ül és én kapcsol, hiába rángatja a kezét. Azt mondta, ki tud szabadulni, de vagy tül ideges hozzá, vagy tül optimista volt.

Mindenesetre ez most kapóra jön. Zihálva húzódok arrébb, elkapom a lábát, amivel megpróbál lelékni az ágyról.

Engedj el! Ez nem úgy működik, hogy kérd és nélkül kikötöl!

Szuper, legalább kvittek vagyunk. Te is hülyeséget csinálsz, meg

én is felelem flegm án. Felcsigáz, hogy dühös és tehetetlen, de igyekszem lehiggadni, mert jelenleg nem a szex az els Q.

Mi van?

Most beszélni fogunk, cicám, mert úgy látom, máshogy nem tudlak rávenni.

Matt, ne szórakozz már! rivall rám az els Q dőbbenet után, de nem hat meg. Végigsimítok a combján, és Q kőveti a tekintetével a mozdulatomat. Nagyon be van indulva, nem csodálom, hogy épp a pokolba kíván, amiért abbahagytam. Ami az illeti, én is szívesen a matracba dőngölném &

Miért akarsz ellőgni? Kérdezek rá mégis arra, ami igazán érdekel. Lehunyja a szemét, és méléket lélegzik. Nagyon felbosszanthattam, ha még csak nem is üvölt velem, de amikor végre ismét rám néz, már normális hangnemben szól hozzám.

Komolyan így fogunk beszélni? Kérdezi vigyorogva, én meg bólintok. Perverz vagy.

Másképp nem engedsz kőzel.

Jöhetsz még neveti, aztán elkomorul. Ez így nem vicces, Matt. Kiszolgáltattott vagyok.

Akkor válassz!

Felóhajt, és a párnába nyomja a tarkóját.

Már mondtam magyarázza a plafont bámulva. Te arra vágysz, hogy újra együttlégyünk, én meg nem. Szemétség lenne, ha hülyitén élek.

Ezt nem veszem be rázom meg a fejem. Ismét rám néz, a szemembe, és nem mond igazat, engem pedig elképeszt a hidegvér, amivel ezt teszi.

Sajnálom, de észemről már nem ugyanaz, mint rége.

Miért hazudsz?

Ez az igazság. Attól, hogy nem akarsz elhinni &

Jó, fejezd be, kár az erőfeszítésért szakítom félbe.

Elfogyott a türelmem, nincs kedvem tovább hallgatni ezt. Tudom, hogy nem akarsz kidobni. Te magad mondtad.

En? Mikor? Nem emlékszem, hogy &

Amikor lázas volt álárulom el, Lucas pedig dőbbenet nélkül el. Most érzem igazán, hogy megérte elhallgatni el Qle.

Tessék? Miket &

Azt hajtogattad, hogy szeretsz, és nem akarsz elmenni, de muszáj.

Félrebeszéltem.

Lucas!

Tisztán látszik, hogy ezen a ponton végleg elveszíti ezt a lehetetlen ajánlatot, és ezt Q is tudja.

J ó, nyertél adja meg magát. Alapból szar ötlet volt, csak & Már így is ragaszkodsz, nem érdeveled meg, hogy még jobban szenvedj, ha mennem kell. Én is érzem, hogy ez így tőked létező, kellesz, és majd megzavarodok & Ebből már árad az Qszintes ég, megnyugszom t Qle. Lehet, hogy a módosításhoz minimum megkérdőjelezhet Q, de lefogadom, hogy máskülönben képtelen lettem volna rávenni egy ilyen vallomásra.

És ha megnehezíted mindkettőt Qnk dolga, attól hogyan lesz jobb? Te ennél józanabb vagy világító r á, mire felsóhajtsz.

Kicsit & kikészültem.

Mondhatnám, hogy gyenge mentesség, de nem teszem.

Értem a kifacsart logikát még ötlete, de ezt nekem komolyan. Lucas bízott, hogy tudomásul vette, de nem csak ennyit szeretnék elérni. Legalább annyi időt akarok, amennyit lehet. A többi majd megbeszéljük és Qbb. Kérlek, tudod, hogy igazam van.

Tudom. Sajnálom &

Megcsókolom. Eredetileg gyengéd érintésnek szánom, de hamar belemelegedünk, megtámaszkodok mellette, a kezem között Qnk közelebb kerül.

Mit csinálsz? Úgy elfűl a hangon, én meg jótékosan elvigyorgok, és lejjebb csúszok a testén.

Olyan jól festesz kikészítve.

Elégé kiestem a hangra &

Nem bírja végigmondani, hátraejti a fejét, és nyögve tőri a kényeztetést.

Matt?

Hm? reagálok, de közben a szám körülötte van, megvonaglik.

Ó, te jó ég & Lehunyja egy pillanatra a szemét. Úgy, mint az előbb. Mármint & a beszélgetés és el Qtt &

Már nem menne.

Megpróbálhatnád. Megrázom a fejem, mire csaldóttan felmorran. Akkor engedj el! A szeretkezéshez nem kell lánc. Megteszem, de abban a pillanatban, ahogy kiszabadul, ellök magától, majdnem leesek az ágyról. Döböntően pislogok rá, amikor felkel, és az ajtó felé mutat.

És most menj innen!

Hogyan? De azt mondtad &

Amit hallani akartál, végig r á, még én megszólalni sem bírok.

Öltözz és húzz innen!

Elönt a düh. Kétféle ésszel áthidalom a közünk között Q

t ávols ágot, és m ég épp elkapom az el égedetts éget a szem ében, miel Qtt arccal a falhoz pr éselem.

Csak fel akarsz h úzni, igaz? s úgom a tark ój ára, majd a b Qr ébe harapok. Fojtottan felny ög, azt án halkan felnevet.

Kibaszottul szexi vagy így, nem b írtam legy Qzni a k ís ért ést & Tomp án szuszog, ahogy lassan elmer ül ök benne.

M ég mindig nem értem ezt a f étised.

Csak fogd be, és mozogj!

Megteszem. N éha nem vagyok k épes megfejteti Lucast. Az esetek kilencven sz ázal ék ában j ózan és logikus, a t öbbiben önmaga ellent éte. Ijeszt Q és cs áb ít ó egyszerre &

Azt mondtad, nincs kedved j önni.

Meggondoltam magam.

Nem v ártam, hogy Stephen felbukkan, k ül önben nem hozom magammal Lucast. Nem mintha komolyan f éln ék att ól, hogy nem b írnak kultur áltan meglenni egym ás k özel ében, de nem t épkedn ém feleslegesen Stephen sebeit. Lucas van annyira j ó fej, hogy t ávolabb h úz ódik, és nincs eg ész este r ám tapadva, att ól m ég frusztr ál a helyzet.

Nyugi, nem ölik meg egym ást mondja Craig nevetve, amikor kettesben maradunk. Lucas a pulthoz ment, Stephen meg tal án t áncol. Mindenesetre én nem old ódom fel, pedig el ég sokat ittam hozz á.

Nem így terveztem.

Ne ideges ítsd m ár magad mindenem!

Nem lesz igaza, ez úttal m égis lett volna okom tartani att ól, hogy összebalh éznak. Pont elkapom, ahogy vitatkoznak, b ár fogalmam sincs, min. D éj à vu érz ésem van, épp csak a v égkimenetele m ás. Nem tudom, mit v ág hozz á Lucas, de a k övetkez Q pillanatban Stephen hat ározottan d üh ös. Az a szerencse, hogy seperc alatt oda érek, és elkapom, át ölelem a mellkas át.

Hazaviszlek, t ül sokat itt ál jelentem ki ellentmond ást nem t qrve. Stephen ler ázza mag ár ól a kezemet, de nem kezd vitatkozni, hanem elindul az asztalunk fel é, felkapja a kab átj át. S óhajtvá fordulok Lucashoz. A tekintete dacos, és amikor k özelebb l épek hozz á, nemet int a fejével. K és Qbb tal álkozunk, j ó? Sietek.

Nem felel semmit, csak otthagy, én meg igyekszem higgadt maradni. Na, ez v égk épp nem hi ányzott. Mindenesetre b ízok abban, hogy kettej ük k öz ül Q a j ózanabb.

Stephen nem sz ól hozz ám, haragosan mered maga el é. Igaz áb ól nincs olyan állapotban, hogy nagyon ig ényeln é a pesztr ál ásom, de

besz élni szerettem volna vele.

Mi volt ez a jelenet?

Ez ránk tartozik.

Stephen &

Majd Q elárulja, ha akarja.

Feladom, úgysem szedem ki belőle. Talán Lucas közelebb lesz, vele általában lehet beszélni, ha nem makacsolja meg magát. A telefonom viszont csipogva jelzi az üzenetet, amiből nyilvánvalóan világlik, hogy zárós estém lesz.

Várjalak, vagy mára Stephen lett az esti programod?

Csak hazaviszem. Írom vissza sietve.

Bennem nem bíz, vagy bennem? Még únyolódik Stephen, de nem veszem fel. Valahol rémesen imponál, hogy Lucas féltékeny, de ezt a világot minden kincsért sem árulnám el neki.

Gyere be egy kicsit!

Lucas vár.

Kibírja még pár percig, mondja Stephen, én meg megadom magam. Leveszem a cipőmet, és beljebb megyek. Stephen elheveredik az ágyon, maga mellé int.

Mire készs? Kérdezem gyanakodva.

Maradj itt, amíg elalszom.

Teljes íthető kör és, nincs okom ellenkezni. Ledőlnek mellé, viszonylag tisztességes távolságban, és bámulom a plafont. Régen csináltunk már ilyet, még azelőtt, hogy sutba vágtuk volna a józan eszünkkel egy ütt a barátságunkat is. Pedig így olyan békés &

Kérdezhetek valamit, amit évek óta szeretnék? Szólok meg, mire Stephen érdeklődve fordul felém.

Na, ne körméj!

Emlékszel Maxre?

Nem ugrik be, rázza meg a fejét némi gondolkodás után. Igazából azt sem tudom, hogyan jutott eszembe, hirtelen jött a kíváncsiság. Pontos ítok.

Az első Qm.

A pincér srác a Goldenből? Kapcsol Stephen, én pedig bólintok. Oda még közelebb jöttünk, egy elit klub volt, ahol pénzért bármit megkaphattál, bármennyire meredek volt is a kör és. Vagy bárkit. Akadt néhány kivétel, ilyen volt az a srác is, aki megtetszett nekem. Csakhogy Q pincér volt, és nem kurva.

Aha. Lefizetted, ugye?

Számít ez? Próbálj kitérni a válság elől. Valószínűleg attól tart, hogy megharagszom, pedig évekkel ezelőtt volt, csak az igazat szeretném tudni.

Sz óval igen s óhajtok fel. Csod álkoztam is, hogy Q k özeledett hozz ám, mik özben mindig mindenkit elhajtott. És mennyit értem?

Stephen megvonja a v áll át, de v ég ül v álaszol.

H áromhavi fizet és ét aj ánlottam, és visszautas ított & az évesn él meggy Qztem.

Teljesen zakkant vagy.

Untam, hogy egy sz üzet p átyolgotok feleli flegm án, pedig tudom, hogy enn él t öbb van a h átt érben. És nagyon tetszett neked.

Hogyhogy nem te akart ál megrontani? faggatom vigyorogva, mire felnevet.

Dehogynem akartalak vallja be. Majd megvesztem, hogy megfektesselek.

Akkor?

Elkomorodik, és sok áig csendben van, m ár lemondok arr ól, hogy érdemi v álaszt kapok.

Nem akartam, hogy egy legy él a sok k öz ül. Magam mellett akartalak tartani. Szerettem, hogy szeretetre v ágysz, és nem érdekel, mennyire elcseszett vagyok. Nem ért meg egy menetet, hogy elvesz ítselek.

Elmosolyodom a vallom ás án.

Pedig akkor lett volna es élyed.

Tudom. Azt hiszem, ett Ql ijedtem meg ismeri el, és elszomor ít a hangj ában cseng Q megb án ás. Amikor r áj öttem, hogy mi van, m ár mindegy volt.

F öl ém hajol, egyik kezével megt ámaszkodik mellettem, és kitart óan kutatja a tekintetemet. Elford ítom a fejem, amikor a sz ámhoz akar érní.

Csak egy cs ók, Matty &

Óvatosan cs ókol, a r égi id Qket érzem benne, semmi szexu ális felhangja nincs. Eszembe jut, én h ányszor k értem ezt t Qle, ha összezsáptak a fejem f öl ött a hull ámok. Amikor elenged, teszek egy k ís érletet r á, hogy felkeljek, de moh ón szor ítja újra az eny émre az ajk át. Eltolom magamt ól.

Ezt m ár ne!

Fels óhajt, pusztít nyom az arcomra és visszafekszik mell ém. N ézz ük egym ást csendben, azt án lehunyja a szem ét.

Matty?

Hm?

Nem leszel itt, amikor fel ébredek, ugye?

Nem sz ólok semmit, úgyis tudja a v álaszt.

Sok áig volt ál. Eddig tartott hazak ís érni? Vagy ágyba is dugtad? Meglep a kirohan ása. Arra sz ám ítottam, hogy neheztelni fog, arra viszont nem, hogy k érd Qre von. Annyira d üh ös, hogy megtorpan ásrá k észtet az arckifejez ése.

Besz élgett ünk.

Teh át semmi nem t ört ént?

Tal án el kellene hallgatnom, de nem vagyok k épes a szem ébe hazudni.

Egy cs ók.

H át ez csod álatos. Én meg itt v árok r ád, mint valami h ülye nevet fel keser qen. K özelebb l épek, át ölelem.

Nem akartalak megb ántani. Sajn álom.

Akkor mi ért? k érdezi, és kil ép a karjaimb ól. Állok n ém án, pr ób álom megfogalmazni, hogy Q is értse, b ár nem vagyok biztos benne, hogy b ármilyen magyar ázat elegend Q. Akkor, abban a helyzetben úgy éreztem, engednem kell, most viszont tudom, hogy hib áztam.

Mert nem akart semmit az a cs ók.

Ezt hogy érted?

R égen sokat csin áltunk illet. Csak megnyugv ás, vigasz, ha valami baj volt felelem, Lucas pedig nem érti, tal án olcs ó menteget Qz ésnek tartja, m égis elgondolkodik rajta.

De most te vagy a baja, ezt felfogtad?

Igen.

Tudod, rosszulesett, hogy Qt v álasztottad helyettem.

Megrettenek. Valahogy eszembe sem jutott, hogy így fogja majd fel, amit csin áltam.

Nem v álasztottam Qt. Csak te vagy az értelmesebb.

Lucasn ál itt szakad el a c érna.

Sz óval Q arra v ágyik, hogy megcs ókold, megkapja. Bezzeg az én v ágyaim t ül meredékek neked.

Ez az ért nem igaz tiltakozom r ögt ön, és meg akarom érinteni, de elh átr ál.

Hozz ám ne érij! Az el Qbb m ég Qt cs ókoltad.

Nagyon megb ánthattam, ha a k özels égemet se t qri. Fogalmam sincs, hogyan hozhatn ám helyre, de meg Qr ül ök a tudatt ól, hogy f ájdalmat okoztam neki. Megpr ób álom ink ább tiszt ázni, mi t ört ént k öz ött ük.

Mit mondt ál neki, hogy így felh úztad? Nem árulta el.

Hogy feleslegesen pattog, úgyis velem t ölt öd az éjszak át.

Led öbbenek. Eg ész este úgy viselkedett, mintha át érezte volna Stephen helyzet ét, nem értem, mi k észtet erre.

Es ezt mi ért kellett? Mivel érdemelte ki?

Azt mondta, el Qbb-ut óbb úgyis r ám unsz & s óhajtja, én meg

elfojtok egy mosolyt. Ilyesmin teljesen felesleges agg ódnia.

Lucas &

Tudom, hogy nem szabadott volna belemennem a j át ék ába.

Érthet Q, hogy felbosszantott felelem, és ez úttal nem h átr ál el t Qlem, amikor meg érintem, m ár lehiggadt. Itt maradhatok?

Igen. Elmegyek zuhanyozni, velem j össz?

Nem v árja meg a v álaszomat. B ármennyire ki ábr ándult, nem l ök el, amikor h átu l ő hozz ásimulok, és a nyak ába cs ókolok. A hely ére teszi a zuhanyfejet, és megfordul az ölel éseben.

Mit szeretn él?

Nem mondja ki, tudom abb ól, ahogy lefel é pillant. Let érdelek el é, Q pedig a falnak t ámaszkodik, a sz áj ába harap, amikor r ögt ön a l ényegre t érek. Semmi lass ús ág vagy fokozatoss ág, az ujjaimat is azonnal bel ényomom, hangosan ny ögve engedi, hogy r övid id Q alatt s öp örjek ki mindent a fej éb Ql.

Sok lesz sz ól r ám, és eltolja a fejem. Mire felegyenesedek, megfordul, én pedig a cs íp Qj ére fogok, és egy hat ározott mozdulattal elveszek a test ében. A mozg ásom lass ú és m ély, a k örmeim f ájdalmasan m élyednek a b Qr ébe. Szeretem, amikor kiereszti a hangj át, mert nem mindig teszi meg. Eltolom a kez ét, amikor mag ához akar ny úlni, h úzni akarom, m ég úgyis messze vagyok.

Legal ább gyors íts k éri.

Szinte sz qk öl, amikor elkapja az ext ázis, tartanom kell, annyira elhagyja mag át. Zih álva t ámasztja a csemp ének a homlok át.

Folytasd!

M ár csak elt qri a mozg ásom, de úgyis hi ába aj ánlan ám, hogy fejezze be k ézzel. Igaza van, a szexhez val ó hozz á áll ása sokszor

érthetetlen, és a v ágyai teljes íthetetlenek sz ámomra. Legt öbbsz ör. Fogalmam sincs, mi üt bel ém, Lucas is meglep Qdik, amikor kih úz ódom bel Qle, és a karj át elkapva úgy, ahogy van, csurom vizesen a h ál óba h úzom, majd hasra l ök öm az ágyon.

Mire &

Újra bel ényomulok, kem ényebben kefélem, mint eddig b ármikor. B ízom benne, hogy le áll ít, ha t úlz ásba esn ék.

Matt, ez sok & ny ösz örgi elf úl ó hangon.

Nem ezt akarod?

Elbizonytalanodom, de azt án elakad a l élegzete, megt ámaszkodik a kezével, és er Qsen h átrav ágja a cs íp Qj ét, én pedig tudom, hogy újra elkapta az érz és.

Abbahagyjam? lihegem a f ül ébe a biztons ág kedv é ért.

Ne merd!

Eg ész test ében remegve élvez el, ez úttal mag ával r ánt engem is.

Aztán teljesen elernyed, csak akkor nyikkan meg, amikor kihúzódok.

Bassza meg & szalad ki a számon.

Nyugi!

Zsebkendőért nyúlok, letöröm magamról az ondót és a vért, aztán Lucas mellé ülök, és tétovázva végighúzom a kezem a hátán. Lassan lélegzik, de az érintésre rámnéz.

Mit csináljak?

Ne pánikolj, nincs baj.

Nem az első eset vele, mégis minden alkalommal frászt kapok.

Menj és mosd meg, utána kérek egy kis időt egyedül. Addig húzd át az ágyat, kérek.

Teljes ítem a kérését, amikor pedig Q is végez, bebújik mellém, megcsókol.

Tetszett.

Mindössze ennyit mond, aztán átölel, és rövidesen el is alszik.

Reggel a simogatására ébredek.

Mennem kell. Maradj nyugodtan, aludj, csak nem akartam szólni elkülni.

Már tegnap haza akart utazni, de az édesanyja a lelkére kötötte, hogy eressze ki egy kicsit a gőzét. Megértem, iszonyat feszült &

Kedden jössz? motyogom félálomban.

Szerdán.

Hiányozni fogsz.

Te is nekem sügja, és ad egy puszit az arcomra. A tegnap a csók miatt volt, ugye?

Korán van még a komoly beszélgetésekhez és ítom, de mindketten tudjuk, hogy csupán terelek.

Amúgy is megbocsátottam volna.

Köszönöm.

Hátrafordulok, hogy megcsókolhassam, és csalódottan engedem el, amikor indulni akar. Megint napok fognak eltelni nélküle &